

את ספירת הכתר דאבא, ויש את י"ס דאבא ויש דאמא ודז"א ודנוק' **וְכָל מֵאֵן**
דְּאַתְחִיזִי לְאַתְלַבֵּשׁ מִנִּיהּ, אֶתְלַבֵּשׁ וכל ספירה ופרצוף שראויים
להתלבש ולהיות מוקפים מההבלים הללו מתלבש. **וְעַל דָּא שְׁעָרִין לָא**
אַשְׁתַּכְּחוּ עַל פּוּמָא קְדִישָׁא ולכן לא נמצאות שערות על הפה הקדוש
דא"א כלומר לא צומחות שערות על השפתיים, וגם אין שערות אחרות שמשתלשלות ויורדות
על הפה דא"א. **מְשׁוּם דְרוּחִיהּ נְפִיק, וְלֹא בְעֵי מְלָה אַחֲרָא**
לְאַתְעָרְבָא בֵּיהּ וְלִקְרָבָא בְּתַרְיָה לפי שהרוח וההבל שיוצאים מפה
דא"א שהוא אור הדעת דעתיק אין ראוי שענין אחר ואור אחר יתערב עמו ואפילו לא
להתקרב אליו. **וְדָא הוּא טְמִירוּתָא דְכֻלָּא, דְלֹא אֶתְדַבֵּק לָא**
לְעִילָא וְלֹא לְתַתָּא [ע] וזהו אור הדעת דעתיק הוא גנוז וסתום, ואפילו שמתגלה
באורא דא"א לא הוצרך לגילוי אחר למטה ממנו, שאינו נדבק ומתלבש ומתקרב לא למעלה
מהאורא ולא למטה מפה דא"א, כי מקומו להיות סתום שם בפה דא"א. **וְהוּא סְתִים**

אור הרשב"י

בפומא דא"א כו', ועדיין הוא סתום, אלא
שאינו כל כך, וכמ"ש באדר"ן דתאנא מהאי
פומא עילאה נשבא רוחא ודא הוא טמירות'
דכלא כו', כי בזה הפה אתמטיר ויטיב הדעת
הנקרא טמירותא דכלא, שהוא עתיק יומין
הנקרא רדל"א ולא אתדבק יעויין שם.
והשתא [זהו שאמר] לא לעילא בגלויו
באורא דכייא, ולא לתתא בגלויו בפומא
קדישא דאריך אנפין, והוא סתים בקרומא
דחפייא על מוחא, וזהו בסתימא דסתימיין.

[ע] וכתב בשערי האדרא - יפה שעה דף
קנ"ז וז"ל: פירושו הוא הדבר שכתב רבינו
(בשער א"א פ"ו) שדעת דעתיק אתגלי ואחזי
נהוריה באורא דכייא דא"א, ושם הוא סתום
מאד, וחזר וירד ונתגלה בפומא דא"א, ועדיין
הוא סתום מאד יע"ש. ובספר מ"ש (ש"ג ח"ב
פ"ג) כתב רבינו ז"ל והנה בהיות הדעת
בהוא אורא הוא סתום מאד, כי הקרומא
דחפייא על מוחא מפסיק הארתו, ולכן הוצרך
להוריד יותר למטה בחי' הדעת הזה ונתגלה

הלימוד

להצלחת ליאת בת אסתר תחי'

בְּסִתְיָמָא דְסִתְיָמִין דְלֹא אֲתִידַע (דף קל"ד ע"ב) והוא אור הדעת דעתיק

סתום וגנוז בא"א, שאא הוא סתום באו"א, ואו"א הם סתומים בתוך זו"ן, והרי לא נודע אור

הדעת דעתיק שהוא ההבל היוצא מפה דא"א כי אם לאריך עצמו.

דָּא הוּא דְלֹא אֲתִתְקֵן, וְלֹא הָוָה בֵּיהּ תְּקוּנָא זה ההבל היוצא

מפה דא"א, לא היה בו שום תיקון של התלבשות כדרך שאר האורות דא"א, אלא

מאיר ביציאתו בלי איזה התלבשות ותיקון. **וּבְגִין כֵּן רוּחָא דְנִפְיָק לְבַר**

מִהָרוּא דְלְבַר ולכן הרוח וההבל היוצאים לחוץ, מפה דו"א הנקרא "ההוא דלבר"

שהוא ז"א, **וּמִתְלַבְּשִׁין בֵּיהּ נְבִיאֵי מְהִימְנֵי אֲתִקְרִי פִי יְהוָה**

יורד עד למטה לנצח והוד דו"א ומתלבשים בו נביאי אמת ועי"ז מתנבאים נקרא בתורה "פי

ה" כלומר פה הז"א. **אֲבָל בְּהָאֵי עֲתִיקָא דְעִתִּיקִין לָא אֲתִפְרָשׁ**

אבל בזה הזקן שבזקנים שהוא א"א לא פירש ולא נזכר בתורה שם פה. **וְלִית מָאן**

דִּידַע רוּחִיהּ, בַּר אֵיהּ ואין מי שידע וישיג את הרוח הזה היוצא מהפה דא"א

חוץ ממנו, כי אפילו או"א שמקבלים ממנו האור אינם משיגים בו. **וּבְגִין כֵּן שְׁעָרוֹי**

שְׁקִילִין סוּחְרָנִיהּ דְפּוּמָא, וּפּוּמָא אֲתִפְנֵי מְכָל סְטָרוֹי ולכן

מכיון שנתבאר שיוצאים אורות דעתיק מפה דא"א, לכן השערות שלו שוות מכל סביבות

הפה, והפה נתפנה משערות מכל צדדיו. **וּבְהָאֵי אֲתִרְחִיצוּ אֲבָהָתְנָא,**

לְאֲתִלְבְּשָׁא בְּהָאֵי רוּחָא דְמִתְפַּשֵּׁט לְכַמָּה עֵיבְרִין ובזה האור

הגדול היוצא מהפה דא"א הובטח לאבות בשבועה כמ"ש אשר נשבעת לאבותינו, להתלבש

בזה הרוח ולקבל ממנו הארה לעתיד לבוא שמתפשט למעלה לל"ז אלף עיבר. **בְּאֲתֵר**

דְּכָל שֵׁעָרֵי שְׂקִילִין בְּסוּחַרְנֹזִי בַּמָּקוֹם שֶׁכָּל הַשְּׁעֵרוֹת שׁוֹת מִסְבִּיבוֹ. וְדָא

הוּא תְּקוּנָא קְדִישָׁא עֵילָא דְתַרְיָסָר וְזֶה הוּא הַתִּיקוּן הַקְדוּשׁ הָעֲלִיּוֹן

הַשְּׁנַיִם עֶשֶׂר מִי"ג תִּיקוּד'. דְּמִכָּאן אֲשַׁתְּלֶשְׁלוּ תַרְיָסָר תְּחוּמִין

לְעֵילָא [עא] וּמִכִּיּוֹן שְׁעִיקָר תִּיקוּד' הֵם י"ב וְהַתִּיקוּן הַי"ג כּוֹלֵל אֶת כּוֹלָם, לְכֵן אֹמֵר

הַזֶּה"ק שֶׁמִּכָּאן מִתִּיקוּן הַי"ב דְּתִיקוּנֵי דִיקְנָא אֵלּוּ שְׁהֵם סְבִיבוֹת הַפֶּה, נִשְׁתַּלְשְׁלוּ וִירְדוּ י"ב

תְּחוּמִין לַמַּעֲלָה שְׁהֵם סוּד י"ב גְּבוּלֵי אֲלַכְסוֹן, וְהֵם י"ב צְרוּפֵי הַי"ה ב"ה בַּתְּפֹאֶרֶת דְּז"א

אור הרשב"י

בשית ואיתכליל בשית, ופירושו כתבו רבנו ז"ל (בשער הכסא פ"ד) ז"ל: עוד צריך לדעת הז' היכלין של כל א' וא' מהם כפולין ומכופלים, כי הנה כמו שיש ו' היכלין מתתא לעילא עד היכל הרצון כו', עוד יש בהיכל הרצון עצמו שהוא ת"ת דז"א ו' היכלות אחרים בתוכו, והו' סוד ו'ז' כפולה, וכן בהיכל ק"ק שהם כח"ב שלו, יש שם כללות כל אלו גם כן, ויש שם היכל אהבה אחד יותר עליון, ונמצא כי יש היכל אהבה תחתון והיכל אהבה עליון, ועוד דע כמו שיש בהיכל הרצון ו' היכלין אחרנין כלולין בו, כך בהיכל ק"ק שהוא עליון מכולם יש בו ז' היכלות עכ"ל. וכל זה כתב רבנו בז"א, וכן הוא בכל פרצוף ופרצוף מה' פרצופי האצילות, כמ"ש רבנו ז"ל. וז"ש י"ב תחומין לעילא, כנגד היכל הרצון שבחב"ד, וי"ב תחומין לתתא כנגד היכל הרצון דלתתא, היכל אהבה העליון, והיכל אהבה התחתון, שכל אחד ואחד מהם קיימא בשית, ואתכליל בשית.

[עא] ואעתיק לפניך דברי היפה שעה דף ק"ם ותבין מדוע תיקון הי"ב כלול מכל התיקונים כולם וממנו מתפשטים י"ב תחומין וז"ל: ודא הוא תקונא קדישא עילאה דתריסר, דמכאן אשתלשלו י"ב תחומין לעילא, י"ב תחומין לתתא, י"ב תחומין ליי"ב שבטי אבהתא, פירושו שבפרטות תקוני דיקנא קדישא אינם אלא י"ב, שתקון הי"ג הוא כללות כולם, ומש"ה ממנה משורשה נמשכו ונתחלקו ליי"ב תחומין, לא פחות ולא יותר.

והענין הזה כי נודע שהאי דיקנא קדישא דא"א מתפשט עד טיבורא דליבא שלו, כמ"ש רבנו ז"ל בכמה מקומות (ומהם בשער הולדת א"א פ"ו) שכתב רבנו ז"ל ואמנם סוד השפעה זו כי כבר ידעת, כי הלא סוד דיקנא דא"א אינה מתלבשת כלל, כי ארכה מן הגרון עד הטיבור דליבא יע"ש. ונמצא היא הפיא על הת"ת דא"א עצמו, והת"ת הוא סוד אות וא"ו, כמ"ש רבנו (בשער א"א פ"ו) יע"ש. והיא אות וא"ו כפולה, סוד היכל השביעי, דאמרו עליו בוזהר דקיימא

דאצילות. תִּרְיָסָר תְּחֻמִּין לְתֵתָא וכן מתפשטין ומשתלשלין ממנו י"ב תחומין למטה, שהם י"ב מלאכים הנושאים את הכסא, כלומר הם התחומים של י"ב מלאכים אלה. תִּרְיָסָר תְּחֻמִּין לְתֵתָא שְׁבִטֵי אַבְהָתָא וגם י"ב תחומין וגבולות בנחלת ארץ ישראל לשנים עשר שבטי האבות. הָרָא הוּא דְכְּתִיב אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבֹתֵינוּ וזה מה שכתוב שתיקון הי"ב נקרא אשר נשבעת לאבותינו להיטיב לאבותינו שהם השבטים, וקיימת את שבועתך ונתת את ארץ ישראל לי"ב שבטים, כל אחד בתחומו לפי שורשו ותיקונו עד כאן דרש רבי יהודה.

התיקון הי"ג דדיקנא דא"א

תְּקִינָא דְתִלְיָסָר, תְּלִין שְׁעָרֵי דְתַחֲוֹת דְקִנְא מְפָאן וּמְפָאן תיקון השלשה עשר תלויות השערות מתחת הזקן, מצד ימין ומצד שמאל כל רוחב הזקן, והוא צד התחתון של עובי שערות הזקן, בִּיקְרָא יָאָה. וּבִיקְרָא שְׁפִירָא. וְחֲפִין עַד טַבּוּרָא בכבוד נאה ובכבוד יפה, והדיקנא מכסה עד טבור הלב שהוא מקום חצי התפארת. וְלֹא אֶתְחִיז מֵאַנְפִי תְּקַרְוֵבְתָא דְבוּסְמָא, בַּר אֲנֹן תְּפֹחִין שְׁפִירָן חֹרִין ולא נראה מהפנים של מנחת הבושם, רק אלו השני תפוחים היפים הלבנים.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, זְפָאָה חוּלְקִיָּה דְמָאן דְאֶשְׁתַּכַּח בְּהָאֵי אֲדָרָא קַדִּישָׁא עֲלָאָה דְאַנָּן בֵּיהּ אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן אֲשֶׁרִי חֲלָקוּ לְמִי שְׁנַמְצָא בּוּז הָאֲדָרָא הַקְדוּשָׁה הַעֲלִינָה שְׁאֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בּוּ. זְפָאָה חוּלְקִיָּה בְּעֵלְמָא דִּין וּבְעֵלְמָא דְאֵתִי, דְאַנָּן יִתְבִּין בְּקַדְשָׁא עֲלָאָה.

הלימוד היומי

להצלחת ליאת בת אסתר תחי'